

dige drift, jfr. dog udstykningslovens §§ 1 og 11.“

14) I nr. 6 affattes § 12, stk. 3, således:

„Stk. 3. Tilladelse efter stk. 1 kan kun meddeles for et længere tidsrum end 10 år, når arealet skal indgå som led i en udviklingsplan, jfr. § 9, stk. 4.“

Af et *mindretal* (Henning Andersen, Lowzow og H. C. Toft):

15) Den under nr. 7 foreslåede affattelse af § 13, stk. 2, udgår, og i stedet indsættes:

„Stk. 2. Landbrugsministeren kan nægte sammenlægning, såfremt de jorder, der ønskes sammenlagt, har en indbyrdes afstand, der er større end 4-5 km, eller såfremt arbejds kørsel m.v. skal foregå ad hovedvej eller anden stærkt befærdet vej.“

Af *mindretallet under nr. 11*:

16) Nr. 7 udgår.

Af *landbrugsministeren*, tiltrådt af *flertallet under nr. 6*:

17) I den under nr. 7 foreslåede affattelse af § 13, stk. 2, udgår 2. pkt., og i stedet ind sættes:

„Landbrugsministeren kan nægte udstykning, hvorved der fraskilles areal til sammenlægning med anden landbrugsejendom, såfremt den ejendom, hvorfra arealet udstykes, vil blive opdelt på uheldig måde for driften. Udstykning kan dog ikke nægtes, såfremt restejendommen kun omfatter det bebyggede areal med gårdsplads, haveareal og eventuelle andre mindre, tilgrænsende arealer uden væsentlig landbrugsmæssig betydning.“

Af *mindretallet under nr. 11*:

18) Nr. 8 affattes således:

„§§ 16 og 17 affattes således:

„§ 16. Adkomst på en landbrugsejendom i landzone eller på en anpart i en sådan ejendom kan erhverves, hvis

1) erhververen og dennes ægtefælle og børn under 20 år efter erhvervelsen ikke tilsammen vil være ejer eller medejer af mere end 1 landbrugsejendom og

2) erhververen enten opfylder de krav om såvel teoretisk som praktisk uddannelse, der fastsættes af landbrugsministeren, eller enten har eller ved erhvervelsen tager jordbrug som hovederhverv.

Stk. 2. Personer, der opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 2, og som i forvejen kun ejer 1 landbrugsejendom, kan få adkomst på yderligere 1 landbrugsejendom, hvis erhververen og dennes ægtefælle og børn under 20 år efter erhvervelsen ikke tilsammen vil være ejer eller medejer af mere end 2 landbrugsejendomme.

Stk. 3. Personer, der opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 2, og som i forvejen kun ejer 2 landbrugsejendomme, kan få adkomst på yderligere 1 landbrugsejendom, hvis erhvervelsen sker med henblik på sammenlægning med en erhververen i forvejen tilhørende landbrugsejendom. Hvis sammenlægningen ikke er gennemført inden 1 år efter erhvervelsen, er erhververen forpligtet til at afhænde ejendommen, medmindre erhververen, dennes ægtefælle og børn under 20 år ved fristens udløb ikke tilsammen ejer mere end 2 landbrugsejendomme.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan meddele undtagelse fra betingelserne i stk. 1-3, såfremt særlige forhold taler derfor.

Stk. 5. En person og hans i stk. 1 nævnte pårørende anses som medejer af en ejendom, såfremt de tilsammen ejer mindst $\frac{1}{5}$ af ejendommen eller, hvis ejendommen ejes af et selskab m. v., jfr. § 20, mindst $\frac{1}{5}$ af selskabets kapital.

Stk. 6. Adkomst på en anpart i en landbrugsejendom, der er beliggende i landzone, må ikke erhverves uden landbrugsministerens tilladelse, såfremt antallet af anparts-havere i ejendommen efter erhvervelsen vil overstige 5.

§ 17. Der kan endvidere erhverves adkomst på en landbrugsejendom i landzone eller på en anpart i en sådan ejendom ved arv, ved overtagelse til hensidten i uskiftet bo eller ved deling af fællesbo.

Stk. 2. Adkomst kan også erhverves ved overdragelse til en person, som er den hidtidige ejers ægtefælle eller er beslægtet eller besvogret med den hidtidige ejer i op- eller nedstigende linie eller i hans sidelinie så nær som søskende eller disses born, såfremt erhververen og dennes pårørende efter § 16,